

— wreszcie, Komisja, rezygnując ze starannego i niezależnego postępowania wyjaśniającego, przeprowadziła niewystarczające postępowanie dowodowe i naruszyła przewidziany w art. 253 WE obowiązek uzasadnienia.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 12 grudnia 2007 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-463/07)

(2008/C 51/93)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Aiello, Avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji nr 2007/647/WE z dnia 3 października 2007 r., podanej do wiadomości w dniu 4 października 2007 r., w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe wynikające z rozliczenia wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje zgodność z prawem zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe wynikające z rozliczenia wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej.

Wydatkami wyłączonymi z tego finansowania, które stanowią główny przedmiot skargi, dotyczą premii na bydło, kontroli olejarni, istnienia rejestru upraw oliwek oraz SIG (systemu informacji geograficznej) upraw oliwek, kontroli wydajności i weryfikacji przeznaczenia oleju i suszu paszowego.

W uzasadnieniu swojego żądania skarżąca wskazuje na naruszenie:

- art. 15 i 24 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92;
- art. 9a ust. 1 i art. 3, 10, 16, 26 i 28 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2366/98 z dnia 30 października 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek w latach gospodarczych 1998/1999, 1999/2000 i 2000/2001;
- art. 11a rozporządzenia Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku oliwów i tłuszczów;
- art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2261/84 z dnia 17 lipca 1984 r. ustanawiającego ogólne zasady przyznawania pomocy na produkcję oliwy z oliwek oraz organizacjom producentów;
- art. 2, 8, 13 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2007 r. — Korsch przeciwko OHIM (PharmaResearch)

(Sprawa T-464/07)

(2008/C 51/94)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Korsch AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Grzam)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2007 r. (sprawa R 924/2007-4) dotyczącej słownego znaku towarowego nr 5 309 836 „PharmaResearch”;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania w sprawie skargi oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PharmaResearch” dla towarów i usług z klasy 9 (zgłoszenie nr 5 309 836)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, jako że nie występują żadne podstawy odmowy rejestracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 grudnia 2007 r. — Osram przeciwko Radzie

(Sprawa T-466/07)

(2008/C 51/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osram (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: R. Bierwagen, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia (WE) nr 1205/2007 i zarządzenie, by skutki zaskarżonego rozporządzenia zostały utrzymane w mocy do czasu wejścia w życie nowego rozporządzenia zmieniającego,
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca niemieckim producentem szerokiej gamy żarówek, w tym świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i), wnosi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1205/2007 z dnia 15 października 2007 r. nakładającego, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96, cła antidumpingowe na przywóz świetlówek kompaktowych ze scaloną elektroniką (CFL-i) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i rozszerzającego zakres stosowania na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Islamskiej Republiki Pakistanu i Republiki Filipin ⁽¹⁾, ponieważ rozporządzenie to utrzymuje w mocy cła antidumpingowe jedynie na rok, zamiast na okres pięcioletni, określony w rozporządzeniu podstawowym ⁽²⁾.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, przede wszystkim, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, że dwa podmioty grupy Philips są „producentami wspólnotowymi” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

Po drugie, skarżąca podnosi, że Rada popełniła oczywiste naruszenie prawa stosując kryterium interesu Wspólnoty, chociaż nie jest to przewidziane w przypadku rewizji wygaśnięcia.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że Rada naruszyła art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i popełniła nadużycie władzy ograniczając czas obowiązywania ceł antidumpingowych do roku.

Wreszcie skarżąca podnosi, że Rada oparła się przy kryterium interesu Wspólnoty na oczywiście błędnych ustaleniach faktycznych, dokonała błędnej oceny i nie podała uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007 L 272, str. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996 L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2007 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i inni przeciwko Komisji

(Sprawa T-467/07)

(2008/C 51/96)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Portugal — Serviços, sociedade unipessoal, Ld. a (Lizbona, Portugalia), Du Pont Ibérica SL (Barcelona, Hiszpania), E.I. du Pont de Nemours & Co (Wilmington, Stany Zjednoczone), Du Pont de Nemours Italiana SRL (Mediolan, Włochy), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Niderlandy), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg v.d. Höhe, Niemcy), DuPont Poland sp. z o. o. (Warszawa, Polska), DuPont Romania SRL (Bukareszt, Rumunia), DuPont International Operations SARL (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), Du Pont de Nemours International SA (Le Grand Saconnex, Szwajcaria), DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux, Francja), Du Pont Agro Hellas AE (Halandri, Grecja) (przedstawiciele: D. Waelbroeck oraz I. Antypas, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich